

ABERRI BARRIA (1° SARIA)

Euskaldun, lagun
Ames egin daigun
Ames zoragarria, Ames lilluragarria
Amesa-amesa, baina egia.

Aitor, euskaldunen Aita,
Añamendiko edurretan obiratua izan zana,
biztu da.
Eta bere ilobiaren estalki zuria jaso,
eta mendi tontorrean zutunik,
esku biak zerurantz goraturik,
Euskalerriko lau aizeetara asi da deadarka:

"Euskaldunok,
ordua da lo-zorrotik itxartuteko,
euskal Aberri Barri bat sortzeko.
Gure gurasoen oitura eta lege zarrak galdu ditugu.
Euskera gure izkuntza maitea azkenetan dago.
Gure aberrian arrotzak dira nagusi.
Euskalerrri gure aberri maiteari ezin deusagu ilten itxi.
Aberri Barri bat sortu bear dogu.
An euskaldunak geure buruaren jabe izango gara.
Guztiok euskeraz egingo dogu.
Euskaldunak euskaldun lez biziko gara.

Euskalerrria maite dabenak,
euskaldun zintzo lez bizi gura dabenak,
zatoze nigana.

Goazen munduan zear Aberri Barri bat billatzera.
Ilik dagoan Euskal Espiritua biztera".

Eta Aitor zarraren inguruan eundaka eta milaka
euskaldun zintzo batu dira.

Eta euskaldunen Aita danen erdian zutunik,
bere ingurukoei asi da bere asmoa aditzera emoten.

"Euskaldunok,
Badira an urranean eguzki aldeko itsaso zabalean
eundaka ugarte zoragarri,
gizonak bere oin zikinaz oraindino loitu bakoak.
Paradisuaaren parekoak.

An ez da uda eta negurik, urte guztian da udabarri.
An sortuko dogu ernen galdu dogun Euskal Espiritua.
An emongo dausagu asiera euskal Aberri Bardad...

Nork gura dau gugaz etorri?"

Eta euskaldun jatorrak,

euskal Espiritua maite ebenak,
asi ziran jo ta ke,
itsas olatuen gainean ibilteko almadia bat egiten.

Auzolanean basoetan aretx eta pagoak ebagi,
itsas-bazterrera narraz ekarri,
enborrak estu-estuan alkarri lotu,
eta almadia sendo bat egin eben,
itsas-galernarik gogorrenari be aurre egiteko alakoa.

Eta almadiaren lekurik ezkuatuenan
Gernikako Aretxaren ezkur bat gorde eben.
Aberri Barriaren erdi-erdian landatzeko.

Eta an doaz euskal abertzale gartsuak
almadiaren gainean,
itsas-olatuen bizkarrean, Aberri Barri baten billa,
biotza garretan, agoa kantetan:

GU GARA EUSKADIKO GAZTEDI BARRIA.
EUSKADI BAKARRA DA GURE ABERRIA:

Zenbat dira? Nora doaz?
Ameslariei, mesedez, ez olango itaunik egin.
Afrikako ur beroak igaro,
Indiako itsasoa atzean itzi,
eta Ozeaniako itsaso zabala begien aurrean agertu
jaken.

An urranean zeru-mugan ugarte pilo bat ikusten zan,
ur gainean, itsas-txorien antzera, olatuakaz olgetan.

Aitorrek bere jarraitzaileei diñotse:

"Euskal seme-alabok,
gure ibillaldia amaitu dogu.
Buruak argi! Eta begiak bizkor!
Gure euskal Aberri Barria eragiteko,
itsaso zabaleko ugarterik bikainena,
biotzentzat alaiagarriena, eta bizitzeko egokiena
aukeratu bear dogu".

Eta ara eta ona, andik eta emendik,
luzaroan ibilli ondoren,
ainbeste ugarte ederren artean bikainena aukeratu eben,
amesetan be ederragorik ezin aurkitu leikena.

Ene! Ugarte aretako ondartzat legun, zabalak!

Ango ibai, erreka eta iturrietako ur garbiak!
Ango mendi eta basoetako zugatz tantai, mardulak!
Ikusgarriak ziran!
Begiak ez ziran eurei begira asetzen...!
Ango ondartza zabal baten alboan
ibai ugari batek bere urak itsasoratzen zituan,
bokalean portu baten antzeko ur-geldi bat eratuz.
Arantz joan zan gure almadia,
euskal ameslariak bizkar gainean zituala,

Legorrera eldu, eta lurrera jaitsi ziranean,
pozetan zoraturik lur barriari belaunikaturik
mosu emon eutsoen,
Mosu luze, bero, itxaropentsua,
amak bere ume jaio barriari emoten dautsan
laztan maitagarriaren antzekoa.

Eta danak -Aitor be bai- pozaren pozez,
biotzeko zorionari ezin eutsirik,
negarrez asi ziran,
alaitasun negarrak, gitxitan ikusten diranak...

Begietako negar iturriak agortu ziranean
Aitor almadira joan zan,
eta andik Gernikako Aretxaren Ezkurra artu,
eta legorrera ekarri eban
Aberri Barriaren erdi-erdian landetako.

Eta Ezkurra lurrean sartzen eban bitartean,
otoitz au zerurantz jaso eban:

ZERUAN EGUZKIA ETA EURIA,
ETA LURREAN OSASUNA ETA BAKEA
IZAN DAIEZALA
ARBOLA ONEN KERIZPEAN
BABESTEN DIRANAK.

Eta Aberri Barriko abertzaleak
Ezcurraren inguruan zutunik,
alkarri eskuak emonez,
arnas batean, biotzak irakitan, abestu eben:

GERNIKAKO ARBOLA DA BEDEINKATUA.
EUSKALDUNEN ARTEAN GUZTIZ MAITATUA.

Eta Aberri Barriari asiera emoteko,
jai andi bat atondu eben.

An aurkitzen ziran Bizkaiko ezpata-dantzariak,
Lizarrako dultzainariak, Donostiako txistulariak,
Iparraldeko dantzari, eta beste guztiak,

Dantza eta kantu, ujuju eta irrintzi,
Aberri Barriari ongi etorrikeri beroena egin eutsoen.

Eta au sinistu ezina!
Ango euskotar guztien agotan euskera bakar-bakarrik
entzuten zan.
An ez zan beste izkuntzarik onartzen:
Aitorren izkuntza zarra, gure euskera maitagarria,
bere muiñean Euskal Espiritua gordeta daukana.

Euskera barik, ezin da Euskadi Barririk.
Eta au miraria!
Euskera entzunaz batera,
Gernikako Aretxaren Ezkurra,
lurpean susterrak emoten asi zan.
Eta gero landare mardul eta zugatz tantai eginik,
bere adarrak lurbiraren azken mugetaraino zabaldu
zituan.

EMON TA ZABAL ZAZU MUNDUAN FRUTUA.

Eta Euskal Aberri Barriko abertzaleak,
mundu zabaleko beste euskal zintzo guztiekaz
alkaturik,
lurreraino auzpezturik, ago batez, biotz betez,
itxaropenez,
abestu eben:

ADORATZEN ZAITUGU ARBOLA SANTUA!!

Egia? Amesa?
Ai! Egia balitz!
Ez naizue, mesedez, itxartu lotatik.

Goikoetxea'tar Iñaki

EUSKALDUNA

Lur maitegarri ontan
euzkotar jaio ziñan
sortzetiko legez;
zure itz bardibageak
berezkatuten zaitu
giza zorionez.

Izkuntz danen artean
lurra arritu dozu
zure edertasunez;
ez daukazu bardifiñik
jakitunen eritxiz
zure biziagaz.

Paulin